

АЛИШЕР НАВОЙИ НОМИДАГИ
ЎЗБЕКИСТОН
МИЛЛИЙ КУТУБХОНАСИ

ХОЖА АҲРОР ТАРИХИ

ТОШКЕНТ – 2003

АЛИШЕР НАВОЙИ НОМИДАГИ
ЎЗБЕКИСТОН МИЛЛИЙ КУТУБХОНАСИ

ХОЖА АҲРОР ТАРИХИ

МЕТОДИК-БИБЛИОГРАФИК ҚЎЛЛАНМА

Т О Ш К Е Н Т – 2 0 0 3

Илмий-методик бўлим томонидан тайёрланди

Тузувчи: Ф.Рўзиева

Муҳаррир: Х.Маматраимова

Компьютерда терувчи: З.Джалилова

Ушбу қўлланмада Туркистоннинг табаррук авлиёси Хожа Аҳрор Валий ҳақидаги материаллардан фойдаланиб кутубхона ходимлари ва китобхонлар учун «Хожа Аҳрор тарихи» номи билан мазкур тавсиянома тақдим этилмоқда. Қўлланмада Хожа Аҳрор Валий ҳаёти ва фаолияти ҳақида, у табаррук зотнинг ижодини ўрганиш ва тарғиб қилиш учун ўтказиладиган тадбирлар турлари тўғрисида маълумотлар берилди.

МУҚАДДИМА

Тасаввур куйига кириб покдомон,
Оёгин босмаслар нопоклик томон.
Бақс этар тасаввуф кам тариқатдан,
Қуръону ҳадису фик-қу ҳикматдан.
Фикрлар очилар чашма кнъзидек,
Инжулар сочилар муршид снъзидек.

Барот Бойқобилов
«Ҳайратул Аҳрор» достонидан парча

Халқимиз маънавий-маърифий ҳаётида муҳим роль ўйнаган улуғ мутафаккир ва алломаларимиздан бири бўлган Хожа Аҳрор Валий ҳазратлари XV асрда Туронзаминида яшаб ижод қилганлар.

Дилини Нақшбандия тариқати билан банд этган Хўжа Аҳрор инсон ҳаётида меҳнатнинг ролини юксак баҳолайди. Бутун умр зироат билан шуғулланиб қалол кун кечирган Эшон бошқаларни кам шунга даъват этади.

Эл-юрт фаровон, тинч, хотиржам турмуш кечириши учун, ҳукмдорларни адолатпарварликка чорлайди.

Президентимиз Ислам Каримов «Тарихий хотирасиз келажак йўқ» асарида таъкидлаганидек: «Бу мутафаккир зот нз даврида 25-30 йил мобайнида Марказий Осиёдаги халқларни бирлаштириш, сиёсатчиларнинг бошини қовуштириш орқали қар хил тўқнашувларни олдини олиш учун бор куч-ҳайратини сарфлаган, унинг юксак обрў-эътибори бунда қал қилувчи ақамият касб этган. «Шайхлар шайхи» деб ном олган бу улуғ зотнинг гапини бирор ҳукмдор, қоким, шакзода икки қилмаган. Нега деганда, халқ уни бошига кўтарган. Биз кам бундай азиз аждодларимизни бошимизга кўтаришга тайёرمىз».

Чех олими Феликс Тауэр ибораси билан айтганда, «Туркистоннинг бу табаррук авлиёси» нзининг фуқаропарварлик ғоялари нурлари билан ҳамон порлаб турмоқда.

Биз ушбу тавсияномани нзбек халқининг улкан алломаларидан бири Хожа Ақрор Валийнинг қаёти ва ижодиётига бағишлаб тайёрладик. Қўлланманинг мақсади Қазрат Хожа Ақрор меросини китобхонларга етказишда, кутубхона ходимларига яқиндан ёрдам беришдир.

Бу ишда кутубхона ходимлари шу мавзудаги адабиётларни тарғиб этиб, тарғиботнинг давра суқбатлари, китобхонлар конференцияси, савол-жавоб кечаси, баёслар, адабиётларнинг очиқ кўргазмалари каби тадбирларини нтказиши айна муддао бўларди.

Хожа Ақрор қаётига бир назар

Тарихга назар ташлаганда турли кодиса воқеалар, тарихий шахсларга дуч келамиз, уларга бако бериш ёки улар қакида мулоқаза юритишда қар хиллилик, баъзан эса қарама-қаршиликларни кузатиш мумкин.

Ана шундай тарихий кодиса ва шахслардан нрта аср фалсафий ва бадий тафаккурида мавжуд бўлган тасаввуф ва унинг вакиллари Хожа Ақмад Яссавий, снфи Оллоёрлар билан бир қаторда Хожа Убайдуллоқ – Хожа Ақрор Валийларни эслатиш лозим.

Туркистон мулкининг XV асрдаги шайх ул машойихи, нақшбандия тариқатининг намояндаси, дин ва миллат қомийси Хожа Убайдуллоқ Ақрор Валий қижрий 806 йил рамазон ойида (1404 йил, март) Шош-Тошкент вилояти музофотларидан Боғистонда дунёга келган. Отаси Хожа Мақмуд ва бувалари маърифатли кишилардан бўлиб, деққончилик ва тижорат билан шуғулланган. Хожа Мақмуднинг аждоди Муҳаммад Нолий Боғдодийга бориб етар экан. Хожа

Убайдуллоқнинг онаси Хожа Довуднинг қизи бўлиб, хожа Довуд эса Шайх Хованди Тахур (Шайхонтаур) нинг ўғлидир. Шайх Хованди Тахурнинг отаси эса Бақовуддин Нақшбанднинг қурмат ва эътиромига сазовор бўлган шайхлардан Умар Боғистонийдир.

Хожа Ақрор бошланғич маълумотни Тошкент мадрасаларида олиб, ёшлик чоғлариданоқ муқаддас жойларни зиёрат қилишга мойиллик кўрсатади, Абубакир Қафғол Шоший, Шайх Хованд Тоқур, шайх Зайниддин Кўйпорифонларнинг қаёти ва фаолияти билан кўпроқ қизиқиб, уларни ўрганган. Кейинчалик хожа Убайдуллоқ кикоя қилган: «Ёшлигимда қазрати шайх Абубақр Қафғолнинг нурли мазорини зиёрат қилганимда қазрат Исони туш кўрдим. У қазрат менга илтифот қилиб, шундай дедилар: Ўам ема, сенинг қазрати Исо каминани ўз тарбиялари остига олганликлари туғайли бу фақирда ўлган қалбларни тирилтириш сифати аён бўлди...»

Хожа Убайдуллоқ вояга етган оила аъзолари ўз замонининг маърифатли кишилари эдилар. Жумладан, унинг отаси Хожа Иброқим мадраса таълимини олган, асрнинг Сайид Шариф Журжоний каби забардаст алломаларидан бақраманд бўлганлардан бири эди. Шунинг учун у жияни – Хожа Убайдуллоқнинг кам ўқишини давом эттиришини истар ва уни бу ишга рағбатлантирарди.

Тоғаси Хожа Убайдуллоқни 1427 йилда ўзи билан Самарқандга олиб кетади. Чунки бу даврда, яъни Мирзо Улуғбек қукмронлик қилаётган вақтда Самарқанд Мовароуннақрнинг илм ва адабиёт маркази сифатида шукрат таратган эди. Хожа Убайдуллоқнинг тоғаси уни Мавлоно Қутбиддин садр мадрасасида ўқишга қўяди. У Саъиддин Кошғарий билан яқин муносабатда бўлади, унга қарашиб туради. Ўша вақтда Кошғарий тиф касаллигига чалинган бўлади. Кошғарий тузалади-ю, касаллик Хожа Убайдуллоқга ўтиб, у ётиб

қолади. Касалликдан тузалса кам, кам қувват хожа Убайдуллоқ тоғасига айтади ва ёкишга бормаи, мустақил равишда ёкий бошлайди.

Хожа Акром кўпроқ тасаввуф илмига қизикади ва ёзига маънавий пирни топишга интилади.

У Самарқандда Саъиддин Кошғарий ва Самарқандга келган Амир Сайид Қосим Анварнинг суқбатларидан бақраманд бўлди.

Хожа Убайдуллоқ Сайид Қосим Анворда яхши таассурот қолдиради. Шунинг учун Сайид Қосим ёзининг каммаслакларидан бири бўлмиш Мавлоно Фаткуллоқ Табрезий билан қилган суқбатларидан бирида унга шундай деган экан: «Агар сен саодатга эришмоқни истасанг, бу туркистонлик йигит (Хожа Убайдуллох) этагини маккам тутгил. Чунки у замоннинг аъжубаси бўлиб, ундан кўпгина ишлар содир бўлғусидир». 71-72 ёшли Қосим Анвор томонидан 24 яшарли Хожа Убайдуллоқга нисбатан билдирилган бу муносабати, берилган бако диққатга сазовордир.

Шундай қилиб, хожа Убайдуллоқ Самарқанддаги машҳур олимлар билан суқбатлар қилиш усули билан ёз билимларини кенгайтиради. Хожа Убайдуллоқ ёзига маънавий пирни топишга интилади. Шу ниятда у 1428 йил Қиротга келади. Хожа Убайдуллоқ Қиротда 4-5 йил (1428-1432-33 йй) бўлиб, у шакардаги шайх Бақоваддин Умар, шайх Зайниддин Хаворийлар суқбатларида қатнашади, шайхлардан бири Бақоваддин Умарга кўпроқ мурожаат қиларди. Чунки у ёзининг камтарлиги, халқ билан очикчасига ва самимий мулоқот қилиши билан хожа Убайдуллоқга ёқиб қолган эди. Ундан нақшбандия тариқати бўйича кўпгина билим олди.

Хожа Убайдуллоқ 1432-33 йилларда Чағониён (қозирги Сурхондарё ва қисман Қашқадарё) вилоятининг Кулҳуту мавзеида тургувчи, Хожа Бақоваддин Нақшбанднинг шогирди мавлоно Яъқуб

Чархий қошига келади, ундан нақшабандия тариқати асосларини ырганади қамда унинг «Рисолаи унсия»сини мутолаа қилади. Хожа Убайдуллоқ Мавлоно Яъқуб Чархий сиймосида ызи интилган маънавий пирни кыриб, уни муршид сифатида тан олади. Шундан сынг муршиднинг унга «оқ йыл» тилаганига мушарраф бнылиб, Шош-Тошкентга қайтади ва декқончилик билан қам шућуллаанади.

Хожа Акрор хыжалик ишлари ва давлат ишлари билан бир қаторда ныћиллари – Хожа Абдуллоқ, Хожаи Калон ва Хожа Муқаммад Якёларнинг тарбиясига тегишлича эытибор беради. Унинг Хожа Муқаммад Якё исмли ныћли отаси билан кыпроқ бнылиб ота изидан боради.

Хожа Муқаммад Якё, айныкса хыжалик ишларида фаол қатнашади.

Хожа Акрорнинг хыжалик фаолияти тез орада жуда кенг ривож топади. Чунончи, муаллиф Фахридди Али «Рашақот» асарида Хожа Акрор ерлари Тошкент вилоятидан то Амударё соқилларигача бнылган ћудудда 1300 дан ортық экинзорларни ташкил этганини эслатади. Майда мулкчилар солиқлардан қутулмоқ учун ыз ерларини Хожа Акрор ихтиёрига ытказишган. Декқончилик, чорвачиликдан ташқари Хожа Акрорнинг шақарларда қам қунармандчилик расталари, устахоналари бнылган ва булардан қам катта даромад келиб турган.

Савдо-сотық масалаларида Хожа Акрор нафақат Мовароуннахр қудудида, балки Хуросон, Киндистонга қам молларни юборыб, савдо қылган. У олган даромадларининг кыпгина қисмини ақоли бошига тушган оћир солиқларни амалга ошириш каби ишларга сарфлаган. Чунончи, Умаршайх Мирзо Тошкент ақолисидан 250000 динар қажмда солиқ талаб қылганида Хожа Акрор бу маблаћнинг қаммасини ызи

тўлаб, яна 70000 динорни солиқ йиғувчиларга топширган.

Нақшбандия тариқатининг асосий ҳояси: меқнат билан машғул бўлиш ва айна вақтда дил Аллоқ билан бўлмоғи лозимлиги Хожа Ақрор томонидан эътироф этилгани ва амалда қўлланилгани унинг нз сўзидан равшандир. «Қазрат Абдуҳолиқ Ёиждувоний буюрмишларки,-дейди у Али Сайорийнинг «Рашақот» асарида келтирилишича, - халқнинг оғирини енгил қилмоқ даркор, аммо бунга қалол касб билангина эришилади. «Қўл иш билан, дил ёр (Аллоқ) билан» шиори Хожагон тариқатида муқаррардир».

Хожа Убайдуллоқ Ақрорнинг мамлакат сиёсий қаётида фаол иштироки 1451-1452 йилларга оиддир. 1447 йили Темурийлар давлати бош қукмдори Шоқрукнинг, 1449 йили, эса Мовароуннақр қукмдори Мирзо Улуғбекнинг вафотидан сўнг бир неча йил Темурий шақзодалар орасида тахт учун кураш боради. 1451 йили шақзодалардан бири Абу Саъид Мирзо Тошкентда бўлиб, Хожа Ақрорни нзига маънавий мададкор деб танийди ва шу йили Мирзо Абдулло билан бўлган жангда қўли баланд келиб Самарқандни эгаллайди қамда Хожа Ақрорни Тошкентдан Самарқандга қўчириб келади. 1454 йил Хуросон қокими Абдулқосим Бобур Самарқандни қамал қилганида Хожа Ақрор шақар қимоячиларига бош бўлиб, душманни сулқ тузишга мажбур этади. Шу билан Хожа Ақрорнинг шақзодалар орасидаги низоларни сулқ билан яқунлаб, мамлакатда осойишталик ёрнатишга қаратилган сиёсий фаолияти умр бўйи давом этади. Хожа Ақрор халқни фақат тинч яшаш ва билим олишга ундайди. Шунинг учун қам у бир неча мадрасалар қурдирган.

Абу Тоқирхожанинг «Самария» да уқтирганидек, «Хожа Ақрор билим эгаларини севар, мажлиси қамиша

олим кишилар билан тѣла эди. Шу сабабдан олим аќллари учун у ерда бир олий мадраса солдирди».

Ќазрат Хожа Аќрор бузургвор бобокалонининг васиятини, яъни Шайх Умар Бођистоний ъз ъђли Шайх Хованди Тахурга шундай деб васият ќилган экан: «Таќур, мулло бѣлма, шайх бѣлма, сѣфи бѣлма – мусулмон бѣл!»

Мавлоно Чархийнинг ёзишича, «Хожаи бузург Баковаддин Наќшбанд Шайх Умар Бођистонийни бађоят маќтар эдилар. Менинг ќўлларимни ушлагил (хожа Аќрорга), чунки Хожа Баковаддин деб эдиларки, Яъќуб, сенинг ќўлинг, бу менинг ќўлимдир. Шундай бѣлгач, Сиз хожа Баковаддиннинг ќўлларини тутган бѣласиз».

Мавлоно Яъќуб Чархий ъзининг донишманд шогирди бѣлмиш Хожа Аќрорга бузургвор Бобокалонининг: мулло бѣлма, шайх бѣлма, сѣфий бѣлма- мусулмон бѣл!», деган васиятининг асл моќияти: «Оддий, пок, ќалол, заќматкаш, ватанпарвар ва комил инсон» бѣлишга даъват этганлиги, тасаввуфий таълимотнинг асл-туб масаласи эканлигини очиќ-ойдин айтиб беради.

Шу зайлда Хожа Аќрор Валий, унинг бир замондоши, ќиротлик машќур мутасаввуф донишманд ва шоир Сайид Ќосим Анвор таъбирлари билан айтадиган бѣлсак, ул мѣътабар Зот «ъз замонасининг аъжубаси», «валийлик нури билан жаќонни ёритувчи», «ѣлик ва идуа ќўнгилларини ъзининг ќудсий суќбатлари шарофати билан тирилтирувчи» бир пуркудрат табаррук Зот бѣлиб етишади.

Хожагон (наќшбандия) тасаввуфий тариќатининг XV асрдаги энг йирик машойихи, улкан мутасаввуф донишманд бобокалонимиз Хожа Убайдуллоќ ъз давридаги ќукмдорларга яќин турди. Ќазрат Алишер Навоий таъбири билан айтганда, Шом то Ќиндгача бѣлган мусулмон минтаќаси мамлакатларининг

қукмдорлари «Он Қазратининг қукми фармонида ва тобеълиҳида» бўлдилар.

Ўзининг бундай қайратомуз ва қайрли мавқеъини тушунтириб, қазрати Хожамиз айтганлар: «Биз золимлар шаридан мусулмонларни халос этмоқ учун қукмдорлар билан ихтилот қилишга (мулоқотда бўлишга) киришдик».

Қазрати Эшонимизнинг энг яқин шогирди Мукаммад Қозининг «Силсилатул-орифийн» асарида ёзилишича: Подшоқларни шу нарсага ишонтирмоқ лозимки, токи улар илоқий қонунларни бузмасинлар, оддий мусулмонларни таққирлаб зулм қилмасинлар. Мабодо улар мазкур илоқий қонунларни бузсалар, у қолда бундай аъмол аввало уларнинг ъзларига фалокат келтиради».

Хожа Ақрорнинг асосий инсонпарварлик ҳояси унинг мана бу қикматларида баён этилган: «Улуҳлар айтганларким, қайси юракда халқ ҳами бўлмаса, уни кесиб олиб, итлар олдига ташлаш лозим. Чунки ундай қалб (юрак) оддий гъшт парчасидек қайвон юрагидан кеч қандай фарқи бўлмайди».

Хожа Ақрор фуқаролар осойишталиги, қунарманд ва тижорат ақли ишининг равнақи учун қар қандай бақсли муаммоларни уруш ва қон тўкиш йўли билан эмас, балки келишув, тинч-осойишталик билан қал қилишга интилган. Шунинг учун бўлса керак, Закириддин Мукаммад Бобур Султон Ақмад Мирзо қақида гапириб, шундай ёзади: «Самарқанд ақликим, йигирма-йигирма беш йил Султон Ақмад Мирзонинг замонасида рафоият ва фароҳат била нтқариб эдилар, аксар муомала қазрати Хожа (Убайдуллоқ) жикатидан адл ва шариъ тариқи била эди» (Бобурнома, Тошкент, 1960, 79 б.)

Хожа Ақрор обрўсининг ортиб бориши, нша вақтда баъзи амалдор ва шариат пешволарини ташвишга

солиб қўйган кўринади. Шунинг учун уни обрўсизлантиришга уринишлар кам бўлган экан.

Мукаммад Қозийнинг «Силсилат ул-орифин»ида келтирилган қуйидаги воқеани эслатиш ёринлидир.

Султон Абу Саид Мирзо вафотидан сўнг (1468 йил) Самарқанд Шайх ул-исломи Хожа Мавлоно ўз атрофига айримларни тўплаб, Хожа Ақрор мол-мулкини мусодара қилиш, Хожа Ақрор сўзларига кеч кимнинг қулоқ солмаслиги лозимлиги ва, шундай қилиб, уни обрўсизлантириш вақти етганлигини айтибди.

Шу ишни амалга ошириш учун Хожа Мавлоно яна бир киши билан Хожа Ақрорнинг Мотридаги қовлисига борган экан. Шу вақтда Султон Ақмад Мирзо Хожа Ақрорнинг уйига ташриф буюрибди. Буни эшитган Хожа Мавлоно ва унинг йўлдоши қовли деворидан ўзларини ташлаб, қочиб кетган эканлар. Шундан сўнг Хожа Мавлононинг иши таназзулга учраб, оқибатда никоят хор-зорликда оламдан ўтиш арафасида қилмишларидан минг бор пушаймон бўлиб, Мавлоно Мукаммад Муаммойга шундай деган экан: «Мухтарам мавлоно Мукаммад! Агар қўрматли Хожа Убайдуллоқ зиёратларига борсангиз, биздан ўтган ноқисликлар учун кечиришларини сўрашимизни еткургайсиз. Нима қилган бўлсак, иззати-нафс, обрўталашлик учун қилган эканмиз. Қамма қилмишларимиздан пушаймонмиз. Бизни кечирсинлар».

Бу қикоядан сўнг Мукаммад Қози шундай қўшимча қилади: Қазрати Хожа Ақрор бу гапларни эшитиб, никоятда таъсирландилар. Менга шундай туюлдики, қазрат уни кечирмишлар.

Хожа Ақрорнинг сифатларидан бири шуки, у киши ўзларининг кашфиёт ва қароматларини туш қўрдим, деб таъбир қилардилар.

Хожа Ақрор бир муддат мадраса таълимини олган, холос. Унинг мутолааси асосан мустақил тарзда

олимлар билан мулоқотларда амалга ошган. Шунинг учун кам унинг дастхати чиройли ва мукаммал бўлмаган. Ўзи шундай эътироф этган экан: «Менинг хатим Ёқутнинг хатидай эмас, балки шикастароқ хат бўлиб, одамлар уни ўқишда қийналдилар».

Қаққатан, Хожа Акрорнинг бизгача етиб келган дастхатлари унинг айтганларини тасдиқлайди.

Хожа Акрор турли хил ижтимоий фаолият билан бирга ижодкорлик билан кам шуғулланган. Қозирги кунда унинг қаламига қуйидаги асарларни нисбат берадилар:

1. «Фикрот ул-орифин» ёки айрим нусхаларда «Воридот» деб аталиб, тасаввур акли, жумладан, Хожа Акрорнинг турли масалаларига оид фикрларини қамраб олган тожик тилида ёзилган насрий асар.

2. «Рисолаи волидия» ёки «Мухтасар». Бу асар Хожа Акрорнинг волиди-отаси қоқиши билан ёзилганлиги ва мухтасар бўлганлиги туфайли у юқоридаги номлар билан аталган. Асарда ахлоқ-одоб ва инсоннинг ўзини таниши масалаларидан кам сўз юритилганлиги сабабли у кўпгина мухлисларга эга бўлган. 1528-1529 йилларда Зақриддин Муқаммад Бобур бу насрий асарни ўзбек тилига ўгириб, 245 байтлик назмий рисолага айлантирган. Бу асарнинг мавзуи инсон зоқири ва ботинини покиза қилмоқдан иборат бўлиб, Абул Фазл Алломий уни «Маърифат денгизининг дурдонаси» деб билади.

3. «Рисолаи кавроия». Бу асар машқур шоир Абу Саъид Абулхайрнинг бир рубойиси шарҳига бағишланган. Бу рубойий Хожа Акроргача кам машқур бўлиб, унинг шарҳига бағишлаб, Сайид Неъматуллоки Валий уч рисола, Амир Сайид Қосим Анвор бир рисола ва Шайх Озарий бир рисола ёзган эдилар.

Агар Алишер Навоийнинг «Мажолис ун-нафоис»ида келтирилган куйидаги маълумотлар кисобга олинса, масала анча равшанлашади.

Навоий «Мажолис ун-нафоис» нинг еттинчи мажлисини Амир Темурнинг зикри билан бошлаб, шундай ёзади: «Темур кърагон агарчи назм айтмоққа илтифот қилмайдурлар, аммо назм ва насрни андоқ субмақал ва мавқеъда њкубдурларким, онингдек бир байт њқуђони минг яхши байт айтқонча бор...».

Давомида эса Амир Темурнинг њђли Мироншоќнинг ичкиликка берилишида айбдор саналганлардан бири Хожа Абдулқодир бњлиб, у њзини девоналикка солиб юради. Амир Темур Ироққа юриш қилганда Хожа Абдулқодирни тутиб келади. Навоий ёзади: «Чун Хожанинг камолотидан бири куръон кифзи ва кироат илми эди, филхол бийик ун била къръон њқимоқ бунѐд қилдиким, ул қазратнинг (А.Темурнинг) ѓзаби муторқа мубаддам бњлуб, фазл ва камол акли кори боќиб, бу мисрани беваќт њқудиким:

«Абдол зи бим чанг бар мусқаф зад». (мазмун: абдал (демона) курқувдан куръонга қњл узатти).

Ана шу мисра Хожа Акрор шарќ ѓзган рубойининг тњртинчи – якунловчи мисраси бњлиб, юқоридаги қолат бу рубойининг њша даврда њкоятда кенг шукрат қозонганлиги ва ѓд олинганлигидан далолат беради.

4. Руқаот – мактубда. Хожа Акрор њз замондошларидан књпига турли муносабат билан мактублар ѓзган. Бу мактубларнинг қаммаси қам сақланган деб бњлмайди. Аммо Хожа Акрорнинг Алишер Навоийга ѓзган мактубларини улуђ њзбек шоири авайлаб, уларни бошқа шахслардан келган мактублар билан бирга альбом қолига келтирган. Уларда «бир фақрга нажот бермоқ ва унинг қњнглига хурсандлик бађишламоқ» лозимлиги масаласи тез-тез тилга олинади. Шундай экан, Хожа Акрорнинг ѓзган

мактбуларини тўплаб нашр этиш ва уларни илмий томондан тадқиқ этмоқ кўпгина масалаларни тшунисга кўмаклашади.

Хожа Ақрор ўзининг турли хил асарлари ва ранг баранг мавзулардаги кикматомуз сўзлари билан тасаввуфнинг забардаст намояндалари Абдухолик Ёиждувоний, Абу Саъид Абулхайр, Бақоваддин Нақшбанд, Хожа Ақмад Яссавий, Яъқуб Чарқийларнинг тариқатдаги йўналишларини давом эттириб, катта обрў-эътиборга сазовор бўлган.

Хулоса қилиб айтганда, Хожа Убайдуллоқ – Хожа Ақрор Валий XV асрнинг иккинчи ярмида Мовароуннахр ва Хуросонда нақшбандия тариқатининг муршиди сифатида танилиб, шуҳрат қозониб, ўзининг ранг-баранг фаолияти билан даврнинг ижтимоий-фалсафий ва маънавий қаётида катта из қолдирган.

Қазрати Хожа Убайдуллоқ 1494 йилнинг кеч кузи кунларининг бирида Самарқанднинг Камонгорон қишлоғида беш ойи кам 90 ёшларида бу ёруғ дунё билан видолашганлар.

Шайхимиз Хожа Ақрор бутун улкан мусулмон минтақасидаги миллион-миллион мўмин мусулмон халқларнинг эъзозида, онгида ва қалбида мана беш асрдан бери яшаб келаётир ва абадий яшаб қолажак.

«Хожа Аҳрор Валий ибрати» мавзусида китобхонлар конференциясини ўтказишга услубий ёрдам

«Хожа Аҳрор Валий ибрати» мавзусида китобхонлар конференциясини ўтказиш учун қуйидаги ишларни амалга ошириш лозим.

Мавзу бўйича китобхонлар конференциясини ўтказиш учун тайёргарлик кўриш керак. Яъни, эълонлар ёзилиб тегишли жойларга кўйилади, таклифномалар юборилади, адабиётлар кўргазмаси ташкил қилиш мумкин.

Конференция ытказиладиган жойни белгилаб, уни безаш керак. Бундан ташқари конференцияга диншуносларни, тасаввуф илмининг олимларини, тариқатчиларни, маънавият маркази ходимларини таклиф қилиш айна муддаодир.

Конференцияда шу мавзуда адабиётлар кўргазмаси ташкил қилиш кам мумкин. Бунинг учун адабиётлар йиғилади. Йиғилган адабиётларни 2 ёки 3 бўлимга бўлиб қўйиш мумкин.

Кўргазма учун мавзу танланади. Қар бир бўлимда, цитаталар бўлиши мумкин. Кўргазма тахминан қуйидагича тузилишга эга бўлади.

Хожа Аҳрор сиймоси

Кўргазма 2 бўлимдан иборат.

1. Хожа Аҳрор ҳаёти ва ижоди

Илмни дунё (мол-мулк)
орттириш ва мансаб эгаллаш
учун хизмат қилдигучи
олимлардан узоқ бўлмоқ керак
Хожа Аҳрор Валий

Бу бўлимга Хожа Аҳрор ҳаёти ва у кишининг қаламига мансуб асарлар қақидаги адабиётлар қўйилиши мумкин.

2. Ёзувчилар Хожа Аҳрор ҳақида

Меҳнатнинг мавқеи баланд ва илҳор,
Меҳнатда синалар асли иқтидор.
Бўлса қўл меҳнатда ва дилда Оллоқ,

Яратганнинг ӊзи бӊлӊайдир панок.

Бойқобилов Б.
«Қайротул Ақрор» достонидан парча

Ушбу бӊлимга Хожа Ақрор Валий қақидаги
материаллар қӊйилади.

Хожа Убайдуллоҳни биласизми?

1. Хожа Ақрор Валий қачон ва қаерда туғилган?
(Хожа Ақрор Валий 1404 йилнинг март ойида
Шошда, яъни Тошкент вилоятида туғилган).
2. Хожа Ақрор Валийнинг ота-онаси ким?
(Отаси – Хожа Махмуд деққончилик ва тижорат
билан шуғулланган. Онаси – Хожа Довуднинг қизи
бӊлиб, Довуд Хованди Тахурнинг ӊғлидир, улар ӊз
замонасининг мағрифатли кишилари бӊлган).
3. Хожа Ақрор илк қачон Самарқандга келади?
(Хожа Ақрор 23-24 ёшида 1427 йилда
Самарқандга тоғаси Хожа Иброқимни таклифи билан
келади).
4. Хожа Убайдуллоқнинг муршиди ким?
(Нақшбандия тариқатининг вакили Яъқуб
Чархий).
5. Хожа Ақрорнинг асарларини санаб беринг
(1. Фикрот ул-орифин. 2. Рисолаи Волидия ёки
Мухтасар. 3. Рисолаи хавроия).
6. Хожа Убайдуллоқ қачон ва нима мақсадда
Қиротга боради?
(Хожа Убайдуллоқ 1428 йил Самарқанддан
Қиротга боради, ва маънавий пирни топишга интилади).
7. Хожа Ақрорнинг катта бобоси Шайх ӊмар
Боғистонийнинг ӊғлига айтган қикматни айтиб беринг

(Отаси Хованди Тахурга шундай дейди: «Тахур, мулла бўлма, шайх бўлма, сўфи бўлма, мусулмон бўл!»)

8. «Силсилат ул-орифин ва тазкират ус-сиддиқин» асарининг муаллифи ким?

(Ушбу асарнинг муаллифи Хожа Ақрорнинг энг яқин муриди Мукаммад Қози бўлиб, бу асар Хожа Ақрор вафотидан сўнг ёзилган).

9. Барот Бойқобиловнинг Хожа Ақрор қақидаги достонининг номини биласизми?

(Б.Бойқобиловнинг Хожа Ақрорга бағишлаб ёзган достонининг номи «Қайротул Ақрор» бўлиб, у ўн тўрт мисрадан, тўрт фаслдан, ўн икки қайрат, дебоча ва хотима қисмларидан иборат).

10. Хожа Ақрор қачон ва қаерда вафот этган?

(Хожа Ақрор 1490 йил феврал ойининг 21 кунда Самарқанднинг Камонгарон деган жойида вафот этган. Қабри Кафший мақалласининг мазорида. Қозир Хожа Ақрор мазори дейилади).

11. Тасаввуф илмида қозиргача неча тариқат йўли мавжуд, уларни санаб беринг.

(Тасаввуф илмида қуйидаги тариқат йўллари мавжуд.

1. Қакимийлик
2. Сайёраийлик
3. Яссавийлик
4. Кубровийлик
5. Нақшбандийлик).

12. Амир Сайид Қосим Анвор Хожа Убайдуллоқ қақида нима деган?

(Сайид Қосим ўзининг қаммаслақларидан бири бўлмиш Мавлоно Фаткуллоқ Табрзий унга қилган суқбатларидан бирида унга шундай деган экан: «Агар сен саодатга эришмоқни истасанг, бу туркистонлик йигит (хожа Убайдуллох) этагини мақкам тутгил. Чунки у замоннинг аъжубаси бўлиб, ундан қўпгина ишлар

содир бњлђусидир». Бу Амир Сайид Қосим Анворнинг Хожа Аќрорга берган баќосидир).

Хожа Ахрор Валий ва тамѓа солиѓи

Хожа Аќрор сиёсий фаолиятининг қамрови кенг бњлган. У подшоќларнинг ички сиёсат юргизишида, хусусан солиќ ва тњлов масаласида инсоф–адолат бњлиши тарафдори эди.

1460 йилнинг қаќратон кишида (8-25 декабрь кунлари) Хожа Аќрор Ўиротга борди ва тамѓа солиѓи Самарқанд ва Бухорода бекор қилинишини Абу Саиддан илтимос қилди. (Ќамидуллох Қазваиний «Тарихи-гузида» асарида ёзишича, Қозонхон (1295-1304й)даврида вазир Садриддин Аќмад Холидий ташаббуси билан ислоќот ътказилди қамда у хазина ва фуќаро учун фойдали қисобланади. Ер солиѓи копчур шаќарларида эса, савдо– саноат бњйича солинадиган тамѓа билан алмаштирилди. (В.В.Бертольд Соч.Том. УШ, М., 1973.- С.287-287).

«Силсилатул-орифин»да келтирилган мана бу қикоя мана шу маънода ѳоят муќимдир: «Бир марта Абу Саид Мирзодан шахсий тамѓани (хожа Убайдуллоќ молларидан олинадиган тижорат солиѓи) бађишлашни, яъни бекор қилишни сњраган эдим, уни бађишладилар. Шундан кейин айтдим: мен ва сизнинг орамизда анчадан бери дњстлик муносабатлари мавжуд. Нима бњлардики, қимматингизни олий даражага етказиб, ѳайрий шаърий тамѓа солиѓини қамма учун бекор қилсангиз.

Сизнинг олий қимматли эканлигингизни билганим учун қам бундай илтимос қилаяпман. Мирзо Абу Саид кеч нарса демади. Биз қам бошқа гапирмадик. Бу орада амир Нур Саид бизнинг қузуримизга келганда, юќоридаги воќеани унга айтдик. Амир Нур Саид мирзо Абу Сайд қузурида бњлганида шундай дебди: «Олий

казрат, ажаб иш қилиб, тамђа солиђини қамма учун бекор қилибсиз. Абу Саид мирзо айтибди: қазрати Хожа сўзни олий қимматликдан бошлаганларида мен бу илтимосни қондирмасам, қимматсиз бўлиб қолишимни сезиб айтганларини қабул қилдим. Хожа қазратларининг эътироми учун тамђани барча учун бекор қилурмиз».

Мамлакатда савдо-сотиқни ва тижорат ишларини равақ топтириш йўлидаги тўсиқлардан бири тамђа эди. Тамђани бекор қилиш қақдаги фармони олийни амалга ошириш Абу Саид мирзо ва қатто Султон Акмад мирзо даврларида қийинчилик билан бўлди. «Рашақот»да ёзилишича, «Мирзо султон Акмад қазрати Эшоннинг илтимоси билан Самарқанд шақридаги ақоли тўлайдиган тамђа солиђидан кечган эди. Орадан бир оз вақт ўтиб, барча тамђа солиђи йиђувчиларни бир жойга тўплашиб, ўша солиқдан манфаатдор кишиларнинг қаммаси эга бўлишиб, келишиб олдилар. Улар жами ўн икки киши эди. Улар турли макр-қийлаларни ўйлаб, мирзо Султон Акмадга тош отдилар ва мирзонинг яқин одамларига ўз арзини айтдилар. Уламолардан ва мирзонинг яқин кишилари тамђачиларга яхши ваъда бердилар. Улар мирзо кишиларини бидбатга бошладилар. Бу хабар Эшон қазратларининг қулоқларига етиб келди. Хожа Акрор уларга ўз вақтида зарба берди. Чунки, Эшон қазратларининг фуқаро манфаати йўлидаги бундай қаракатлари оқибатида бир гуруҳ кимсалар келаётган мўмай даромаддан макрум бўлиб қолган кўринади.

Бу сўзлар мирзо Султон Акмаднинг қулоқларига қам етиб борди. Шунда мирзо содир бўлган воқеа натижаларидан қўрқиб кетди. Ўзи чиқарган фармон ёдидан чиқмаганлигидан, у бу ишни тинчителишга киришди. Ўша тамђалардан бирининг қулођига хон қазратларининг сўзлари ва мирзони қўрқиб кетгани қақдаги хабар етиб келиши билан қақ таолога тавбалар

қилиб, ул киши ғз зийраклиги туфайли тавба-тазарруъ қилиб, жазодан қутулиб қолди. У дарқол ғз ниятидан воз кечиб...

Њша тунда бошқа ғн бир тамғачининг тани солинган тобутни тамғачилар бошлиғи рақбарлигида шақардан ташқарига олиб чиқдилар».

Тарихий адабиётларда Хожа Ақрорнинг тамғани бекор қилиш борасидаги олиб борган қаракатлари қар хил талқин қилинган. Шу муносабат билан Р.Набиевнинг қуйидаги фикрларини келтиришни лозим деб қисоблаймиз: «Хожа Ақрор ғзининг ташқи савдо фаолиятига халақит бергувчи тамға солиғини тўлалигича бекор қилиш масаласини қўйди. Гарчанд бундай даромад манбаини йўқотиш давлат манфаати юзасидан зарарли ва хазинага катта зарар етказсада, Абу Саид ва унинг ғғли Султон Ақмад Моваруоннақрда тамғани тўла-тўқис бекор қилдилар. У Улуғбек даврида қўпайтирилган эди. Бу зарарни бошқа даромад манбаларни қўпайтириш қисобига қопладилар. Хожа Ақрор ва у ғтказган қўқмдорларнинг қўчли қаршилиги туфайли давлат арбобларининг Мовароуннақрда тамғани тиклаш борасидаги қаракатлари кеч қандай натижа бермади. Бунинг устига, Хожа Ақрор тамға тўловини Хуросон, Эронда қам бекор қилиш масаласини Абу Саид олдиға, қичик Осиёда эса, турк султони олдиға қўйди».

Шарқшунос А.Н.Болдирев Хожа Ақрорнинг тамға ва ёрғуни тугатиш борасидаги фаолиятини мутлақо бошқача бақолайди. Унинг назарида тамғаға қарши қураш йиртқичлик била халқни таловчи чингизона анъаналардан халос бўлишидир. Хожа Ақрорнинг энг катта хизмати қам шундадир. (А.Н.Болдирев. Ёще раз к вопросу о ходже Ахроре, С.56).

Хожа Ақроп доимо ъзини оддий, жафокаш фуқарога яқин тутмади, унинг дардини, ташвишини енгиллаштиришга қаракат қилади.

ТАДБИРЛАР

Қуйида кутубхоналарда ўтказиш мумкин бўлган тадбирлар туркумини тавсия этамиз

Т.р.	Тадбир номи	Шакли	Қатнашувчилар
1.	Хожа Ақроп Валий – буюк тариқатчи	Давра суқбати	Тариқат вакиллари, исломшунос олимлар, педагоглар ва кенг китобхонлар оммаси.
2.	Хожа Ақроп ибрати	Китобхонлар конференцияси	- « » -
3.	Хожа Ақроп Валий асарларининг ақамияти	- « » -	- « » -
4.	Нақшбандийлар тариқатининг фидойиси	Давра суқбати	- « » -
5.	«Тахур, мулло бўлма, шайх бўлма, сўфи бўлма, мусулмон	Бахс ва мунозара кечаси	- « » -

	бъл!» кикмати қақида		
6.	Хожа Ақроп тинчлик ва осойишталик посбони	Давра суқбати	- « » -
7.	Хожа Ақроп тариhi	Адабиётлар кўргазмаси	- « » -
8.	Хожа Ақроп ривоятлари	Адабиётлар кўргазмаси ва обзори	- « » -
9.	Хожа Ақроп Валий ижоди ва фаолияти	- « » -	- « » -
10.	Хўжа Ақроп сиймосига ихлос	- « » -	- « » -
11.	Хожа Ақроп Валий солиқлар қақида	Давра суқбати ва адабиётлар кўргазмаси	- « » -
12.	Хожа Ақроп ким?	Савол-жавоб кечаси, шу мавзуда адабиётлар кўргазмаси	- « » -
13.	Хожа Ақроп ва фарзандлари	Савол-жавоб кечаси	- « » -
14.	Турон заминининг буюк шайхи Хожа Ақроп Валий	Адабиётлар кўргазмаси ва обзори	- « » -

15.	Хожа Ақро Валий қикматларин инг ақамияти	Китобхонлар конференция си, шу мавзуга адабиётлар кнъргазмаси	Диншунослар, тариқатчилар, педагоглар, талаба ва нқувчилар, кенг китобхонлар оммаси
16.	Хожа Ақрорнинг «Рисолаи қавроия» асари қакида	Давра суқбати	- « » -
17.	Бобур ва Хожа Ақрор	Савол-жавоб кечаси	- « » -

Адабиётлар

Каримов И.А. Тарихий хотирасиз келажак йнқ.-
Т.: Шарқ, 1998.-31 б.

Каримов И.А. Ўзбекистон келажаги буюк
давлат.-Т.: Ўзбекистон, 1992.-62 б.

Абдурахмонов А. Саодатга элтувчи билим.-Т.:
Мовароуннақр, 2001-704 б.

Бойқобилов Б. Хожа Ақро Валий ибрати //Халқ
снъзи.-1998.-27 нояб.

Бойқобилов Б. Хожа Ақро Валий ибрати
//Мулоқот.-1999.-№3.-Б.35-38.

Бухорои шарифнинг етти пири //Соқибқирон
юлдузи.-1991.-19 авг.

Валихнъжаев Б. Хожа Ақро тарихи: (Самарқанд
ва самарқандликлар).-Т.: Ёзувчи, 1994.-91 б.

Валихнъжаев Б. Хожа Ақро уйдирма ва қақиқат
//Мулоқот.-1999.-№3.-Б.56-59; №4-Б.67-71.

Камолов А. Хнъжа Ақро – қур инсон //Фан ва
турмуш.-1994.-№2.-Б.14-15.

Маънавият юлдузлари /Масъул муқаррир
М.М.Хайруллаев.-Т.: А.Қодирий нашриёти, 1999.-400 б.

Мақмуд Мақкам. «Дарё рақматига ҳарқ қилҳай»
//Саодат.-1991.-№6.-Б.6-7.

Очилов Э. Бири подшоқ, бири валий эдилар: 14
февраль Бобур таваллуд топган кун //Қишлоқ қаёти.-
2001.-13 февр.

Раупов Х. Буюк бобомизга эътиром //Ўзбекистон
адабиёти ва санъати.-1939.-19 нояб.

Усмонов А. «Мулла бълма, шайх бълма»,
орифлар гулшани //Қишлоқ қаёти.-2001.-12 июн.

Усмонов О. Олами кубаро //Соқибқирон юлдузи.-
1998.-22 сент.

Усмонов О. Хитою Қиндгача машқур эди
//Тошкент оқшоми.-1994.-23 нояб.

Файзиев Т. Хожа Ақроп Валий //Тошкент
оқшоми.-2000.-14 июн.

Фахриддин Али Садий. Рашоқат айнул қаёт
//Мулоқот.-1995.-№3-4.-Б.55-59; №5-6.-Б.38-41.

Хожа Ақроп Валий //Фан ва турмуш.-1990.-№7.-
Б.26-27.

Хожа Аҳроп ривоятлари //Соғлом авлод учун.-
1999.-№6-7.-Б.26-29.

Хожа Ақроп Валий шарафига //Ислом нури.-
1994.-10 (108)

Худойназаров Т. Хожа Ақроп хотираси //Халқ
сўзи.-1999.-16 нояб.

Қаюмова И. Хўжа Ақроп сиймосига ихлос
//Соғлом авлод учун.-2001.-№2.-Б.50-51.

Қутибоев З. Хожа Ақроп Валий ва тамға солиҳи
//Иқтисод ва қисобот.-1997.-№9.-Б.72-73.

Қутибоев З. Хожа Ақропнинг моли
//Қамкор=Business=partner.-1999.-7 авг.

Қутибоев З., Муллобоев Б. Мазлумлар қомийси
//Фан ва турмуш.-1999.-№5-6.-Б.16-17.

Эргалиева З. Тасаввуф ичра бир ёҳду //Халқ
сўзи.-1993.-1 июл.

Босишга рухсат этилди «__»____2003 йил
Бичими ____нашр. т.____ нусха. Буюртма №____

Тошкент, Х.Сулаймонова кўчаси,33. Алишер
Навоий номидаги Ўзбекистон Миллий кутубхонаси
босмахонасида чоп этилди